

Kouření a rakovina, co na to říká Germanische Heilkunde?

written by Vladimír Bartoš | 14. 7. 2025

[Zdroj](#)

Přeložil: Vladimír Bartoš

Konvenční medicína tvrdí, že rakovina plic je způsobena kouřením. Každý, kdo tomu nevěří, je považován za neseriózního. Toto lékařské dogma je mezi všemi lékaři stále považováno za tak nezvratné, že cokoli, co ho zpochybňuje, je považováno za nesprávné a neopodstatněné.

Hypotéza, že všechny nádory plic souvisejí s kouřením, která byla téměř bez výjimky potvrzena v takzvaných studiích na zvířatech, byla vždy založena na stejných předpokladech a považována za obecně závaznou. Jedním z těchto předpokladů, který byl jednoduše vynechán, jako by vůbec neexistoval, byla psychika, duše, způsob chování nebo způsob psychické reakce. Teologové nám nedovolují pojmenovat něco v zvířeti, co odpovídá lidské psychice a je schopné psychických emocí a konfliktních prožitků, jako je radost, smutek, loajalita, zrada, hněv nebo zklamání.

Tyto primitivní pohledy na svět tvrdí, že „nemoc“ je něco zlého a nepřírozeného. Tvrdí také, že zvířata nemají duši a jsou pouze produkty masa nebo kožešiny, což umožňuje libovolné ničení vesmíru.

Pokud chceme porovnat psychiku zvířat a lidí, musíme si představit, že v našem velkém počítačovém mozku jsou zakódovány zcela odlišné konflikty pro různé životní situace. I když se pilně učíme ignorovat kód našeho mozku, prakticky všechny naše vjemy, rozhodnutí a činy jsou rozhodujícím způsobem formovány tímto kódem chování. Ačkoli je kód chování lidí a savců podobný, každá rasa má svůj vlastní specifický kód chování.

Kosmický systém je celek, v němž každý druh/bytost stojí nějakým způsobem ve vztahu k ostatním. Vztah mezi různými druhy závisí na našem kódu chování; například kočka nikdy neuteče před krávou nebo slonem. Na druhou stranu okamžitě uteče, když z dálky uvidí psa. Jelen se bude vždy chovat podle svého mozkového kodexu a bránit své území, i když nikdy předtím neviděl jiného jelena. Je to prostě v jeho kódu. Tak se po mnoho milionů let vyvíjely a žily všechny živočišné rasy a lidská rasa podle „svého kódu chování“

Konvenční medicína prováděla kruté pokusy na zvířatech, aby dokázala svou teorii, že „kouření způsobuje rakovinu“. Tyto pokusy vycházely z předpokladu, že toxiny v cigaretovém kouři mají „lokální“ účinek, a proto není třeba brát v úvahu psychiku pokusných zvířat. Například v rozsáhlém pokusu žily tisíce zlatých křečků několik let v prostředí s cigaretovým kouřem, zatímco kontrolní skupina žila v prostředí bez kouře. Vědci zjistili, že ani jedno zvíře netrpělo bronchiálním karcinomem ani plicním karcinomem. Kouření vystavení zlatí křečci dokonce žili déle než ti, kteří kouření vystavení

nebyli. Odpověď je jednoduchá: křečci žijí v norách pod zemí, kde kouř prakticky neexistuje, a proto jim kouř nevadí, protože se s ním nikdy nesetkali a nevyvinuli si na něj panický kód.

Nenašli to, co hledali, tedy karcinomy průdušek. Podle kritérií tehdejší medicíny měla diskuse o souvislosti mezi kouřením a rakovinou skončit závěrem: kouření cigaret nezpůsobuje rakovinu. Výsledek však byl ututlán nebo relativizován.

Pokud se laboratorní myši (potomci domácí myši) vystavily cigaretovému kouři, u některých z nich se objevily plicní kulaté ložiska a alveolární rakovina, kterou trpí lidé a savci v konfliktu se strachem ze smrti. Je dobře známo, že když v dřívějších dobách hořela střecha, všechny myši v mžiku utekly z domu, ještě než si čehokoli všimly. Domácí myši se při sebemenším zápachu kouře dostávají do totální paniky ze smrti a utíkají, protože mají citlivý čich a vrozený panický kód proti kouři. Tomu říkám „kódové chování mozku“. Stejně tak je tomu u nekonečného množství věcí, které my lidé děláme podle primárního kódu našeho mozku, dokud nejsme denaturováni takzvanou civilizací. Zjistíme, že domácí myši žijící v prostředí s kouřem onemocní kulatými ložisky rakoviny plic. Tato rakovina však ve skutečnosti pochází ze strachu ze smrti.

No, řekli: „Tak tedy kouření způsobuje, pokud ne rakovinu průdušek, tak rakovinu plic.“

Od té doby se v souvislosti s kouřením nemluví o rakovině průdušek, ale pouze o [rakovině plic](#). Rakovina průdušek byla jednoduše přejmenována na „rakovinu plic“, protože chtěli dokázat, že kouření způsobuje rakovinu.

Před několika lety se objevila údajně velmi renomovaná studie, která vyvolala značný rozruch. Formaldehyd, chemický vzorec HCHO , nebo aldehyd kyseliny mravenčí, bezbarvý plyn s pronikavým zápachem, rozpustný v alkoholu a vodě, s přísadkou methanolu, aby se zabránilo polymeraci, známý také jako vodný roztok formol, měl údajně způsobit rakovinu u potkanů. Krysy se obvykle vyhýbají formaldehydu v koncentracích, které se běžně používají k dezinfekci při čištění operačních sálů, protože ho nesnášejí.

Kreativní vědci pak tuto averzi využili. Zvýšili koncentraci formaldehydu na 1000násobek a (poslouchejte a žasněte) tuto vysoce koncentrovanou látku den co den injekčně podávali chudákům krysám do nosu!

Chudáci zvířata každý den trpěla novým relapsem DHS. Po nějaké době byly krysy „osvobozeny“ a jejich nosy byly vyšetřeny pod mikroskopem. Výsledkem byla rakovina nosní sliznice! Závěr: Formaldehyd způsobuje rakovinu.

Kdykoli někdo týrá zvíře po týdny nebo měsíce, vždy na stejném místě (tedy první mučení DHS denně pokračuje novým opakovaným mučením DHS), může u ubohého zvířete vyvolat – přesně podle ŽELEZNÉHO PRAVIDLA RAKOVINY – rakovinu. Rakovinu však nelze vyvolat v orgánech, jejichž nervové spojení s mozkiem bylo přerušeno.

Téměř 1 500 údajně karcinogenních látek bylo vybráno a pomocí tak brutálních

zvířecích pokusů bylo označeno za karcinogenní látky.

1. To neznamená, že všechny tyto látky musí být pro nás netoxické, ale nezpůsobují rakovinu, ne přes mozek. Dosud se předpokládalo, že rakovina je výsledkem náhodného zbesilého bujení buněk orgánu.

Proto nejsou rakovina plic a průdušek totéž, i když konvenční medicína vše hází do jednoho pytle: bronchiální ulcerativní karcinom dlaždicového epitelu, alveolární adenokarcinom, intrabronchiální adenokarcinom z pohárkových buněk, pleurální mezoteliom, ulcerace žaberního oblouku, a mediastinální (tzv. non-Hodgkinův lymfom).

Hypotéza je, že všechny tyto „plicní nádory“ by měly mít něco společného s kouřením.

2. Cigaretový kouř se dostává pouze do průdušek, prakticky již ne do plicních sklípků.

V takzvané konvenční medicíně se o tom píše takto:

„[Rakovina plic](#) je nemoc 20. století. Zpočátku postihovala pouze muže, ale nyní se vyskytuje i u žen. V USA tvoří rakovina plic asi třetinu všech úmrtí mužů a v Anglii asi polovinu. Od počátku se za nejpravděpodobnější příčinu považovalo kouření cigaret, protože se jednalo o nový typ znečištění vzduchu, kterému byli zpočátku vystaveni hlavně muži a později i ženy.“ Toto vysvětlení však naráželo na potíže. Zejména nebylo možné sladit výskyt rakoviny plic s spotřebou cigaret na obyvatele v různých zemích.

Tento problém byl vyřešen hlavně tehdy, když byla uznána dlouhá „inkubační doba“ této nemoci. Ačkoli mnoho otázek zůstalo nezodpovězeno, základní fakta již nebyla zpochybňována:

„Kuřák cigaret má desetkrát až padesátkrát vyšší riziko úmrtí na rakovinu plic, přičemž přesné číslo závisí mimo jiné na tom, kolik kouří a v jaké zemi žije. Pokud mnoho lidí v určité skupině přestane kouřit, celková úmrtnost na rakovinu plic v této skupině poklesne. Existují tedy pádné důkazy, že rakovině plic, nejčastější smrtelné formě rakoviny, by se dalo do značné míry předejít, kdyby se přestalo kouřit cigarety.“

Závěry konvenční medicíny byly vždy získávány pouze statisticky. Pokud se do této směsi přidají některé fakta, statistiky jsou legální.

3. Pokud však mají být statisticky kauzálně spojeny fakta z různých sérií, pak se věc stává chybnou.

Příklad:

Pastýři v Kavkazských horách málokdy onemocní rakovinou. Jí hodně ovčího sýra. Statistický závěr: ovčí sýr je protirakovinný, a proto předchází rakovině (vědecká práce z Oddělení prevence rakoviny Univerzity v Heidelbergu/Mannheimu).

Skutečnost, že pastevci na Kavkaze během celého roku téměř nezažívají vážné

konflikty, nebyla ani zohledněna jako příčina. Je úžasné, jak se dá lhát pomocí statistik!

Existují ještě další důvody, proč je třeba pochybovat o všech statistikách, které byly sepsány o údajných pozitivních nebo negativních vlivech na rakovinu. Vědci nezohlednili zákon dvoufázového průběhu nemocí, pravidlo levostrannosti a pravostrannosti a související odlišné korelace konfliktů a odpovídající lokalizaci v mozku. Nezajímali se ani o výslednou lokalizaci orgánů nebo korelace mezi různými [zárodečnými vrstvami](#) a tím i výsledné odlišné histologické formace, natož o význam [mikrobů](#), kteří jsou našimi pomocníky a symbionty.

Podle ontogeneticky podmíněného systému nádorů a nádorových ekvivalentů se v konfliktně aktivní fázi u všech dlaždicových epitelů a sliznic vyvíjejí vředy, tj. atrofie tkáně.

Intra-bronchiální dlaždicové rakovinné buňky, zkráceně také nazývané bronchiální karcinom, patří do vnější zárodečné vrstvy a jsou řízeny mozkiem, takže v konfliktně aktivní fázi dochází ke ztrátě buněk (vředům). Na psychologické úrovni odpovídá konfliktu teritoriálnímu strachu.

Teritoriální strach však mohou trpět pouze muži nebo ženy po menopauze s maskulinním typem osobnosti. Na druhou stranu mohou bronchiální rakovinou trpět také levoruké mladé ženy – společně s depresí. (Výjimky jako vždy: hormonální situace, schizofrenní konstelace, antikoncepční pilulky atd.).

To, co jsme dříve považovali za karcinom průdušek, byla ve skutečnosti atelektáza, nedostatečná ventilace, většinou pasivní. Jednalo se již o fázi hojení těchto vředů, která pouze bránila průchodu vzduchu v průduškách v důsledku otoku sliznice, což také způsobovalo silný kašel.

Tragédie nastává, když je bronchiální karcinom ve velké většině případů objeven nebo, v závislosti na síle a délce předchozího konfliktu, tj. konfliktní zátěži, „pouze“ diagnostikován jako chřipka, bronchitida, pneumonie nebo lýza v pneumonii, nebo když obligátní viry (pokud vůbec existují) teprve začínají optimalizovat fázi hojení. (*“Viry” neexistují. V závěrečné fázi své výzkumné práce Dr. Hamer již s jistotou věděl, že ve vagotonické fázi SBS ektodermálních částí orgánů tělo nepotřebuje žádné další pomocníky. V regeneračním procesu ektodermálních tkání hrají zásadní roli bílkoviny. Více viz [ZDE](#), pozn. překl.*)

Alveolární adenokarcinom, také nazývaný rakovina plic, patří do vnitřní zárodečné vrstvy. Je řízen mozkovým kmenem a jeho konfliktem je vždy strach ze smrti. Roste tedy v konfliktně aktivní fázi a ve fázi hojení je rozkládán mykobakteriemi, pokud jsou přítomny.

S výjimkou velmi malého počtu pacientů, kteří se mohou ještě nacházet v ca-fázi, je většina těchto pacientů buď stále ve fázi hojení, nebo tuto fázi již překonala. Mnoho pacientů má také menší nebo větší plicní uzlinu jako reziduální stav, který vyjadřuje strach ze smrti zraněného člena rodiny (i zvířete). Taková solitární kulatá ložiska jsou často objevena náhodou po letech. Pacienti však již nejsou nemocní. Chyběla jim pouze [tuberkulóza](#) ve

fázi hojení, pak by měli kavernu a nikdo by nemluvil o nádoru.

4. Bakterie TBC (mykobakterie) jsou speciální pracovníci gastrointestinálního traktu, kdekoli se vyskytuje vzduch a plyn, se všemi jeho přídatnými orgány, zejména alveoly. Naproti tomu nikdy nevidíme „bronchiální TBC“, ačkoli by to bylo podle skutečného významu slova logické.

Dnes je tuberkulóza považována za nepřítele člověka a byla téměř vymýcena. Pokud však během hojení chybí tuberkulózní mykobakterie, kulatá ložiska zůstávají. Následně bylo stále více kulatých ložisek v plicích diagnostikováno jako rakovina plic, dříve diagnostikovaná jako tuberkulóza (ve fázi hojení). V důsledku toho poklesl výskyt tuberkulózy a rakovina plic vzrostla.

Myšlenka, že kouření způsobuje rakovinu, je čistě hypotetická a nikdy nebyla prokázána, protože je neprokazatelná. Uvedené příklady mohou stačit k objasnění, že všechny [pokusy na zvířatech](#) prováděné dnes jsou pouze nesmyslnou krutostí vůči zvířatům, protože ve všech těchto pokusech je duše zvířete považována za neexistující.

Neexistují žádné důkazy o tom, že karcinogenní látky působí přímo na orgán mimo mozek. Kouření zužuje cévy, ale nezpůsobuje rakovinu!

Nejnovější poznatky konvenční medicíny:

„Kouření je jednou z hlavních příčin bolesti zad.“

Ředitel Univerzitní kliniky pro všeobecnou ortopedii v Münsteru, prof. Wilfried Winkelmann, proto doporučuje lidem, aby přestali kouřit. „Nevíme proč, ale víme, že kuřáci mají častěji problémy se zády,“ uvedl vědec během informační akce na lékařské fakultě univerzity. (Výňatek z novinového článku).“

Copyright Dr. Hamer

Překlad: John Holledauer

Další texty ke studiu:

[GNM: PĚT BIOLOGICKÝCH ZÁKONŮ NOVÉ MEDICÍNY](#)

[SBS: PLÍCE](#)

[GNM: TEORIE KARCINOGENŮ](#)

